

■ Verkene viste motiver fra det sosialistiske mønstersamfunnet

S glemte kunst

TIDSREISE: I den russiske storbyen Nisjnij Novgorod møtes mosaikker og moderne salgautomater.

og kona hans mottar fra det offentlige tilsvaret bare 464 kroner hver i måneden. Når Misjveladse har betalt for medisinen han er avhengig av, er det mesteparten av pensjonen allerede brukte opp. Døtrene deres bidrar med litt penger, og ekteparet dyrker frukt og grønnsaker for å overleve.

Å være utdannet mosaikkmaker gir ikke noen prestisje lenger:

– Ingen trenger dette yrket lenger. Nå lager man ikke vakre ting. Alt blir laget for penger. Disse nye forretningsfolkene, hvem tjener de penger til og hvorfor? Menneskets liv er veldig kort. Kommunistene tenkte på sine kamerater og medborgere, sier Misjveladse.

Han oppfatter ikke mosaikkene sine som politisk propaganda ment for folket, men som en døråpner for skjønnhet og sjelelig ro.

– Mosaikkene gjør mennesket lykkelig. Det visste kommunistene. De ga kunstnerne arbeid og verdsatte arbeidet vi gjorde. Mennesket skaper kunst for å stimulere forstanden, for ikke å miste den av kjedsomhet, sier Misjveladse.

kultur@klassekampen.no

Oversatt av Lars Nygaard

FARGERIKT: Mosaikk fra Abkhasias hovedstad Sukhumi.

SAMLET: Mennesker fra alle verdenshjørner – og en kosmonaut fra rommet – er representert på denne mosaikken i Baku.

UTBRETT: Store veggmosaikker var utbredt i det tidligere Sovjetunionen, med idylliske bilder av sosialismen. Siden Sovjetunionens oppløsning i 1991 har verkene vært i forfall, og kunstnerne er forvist til glemselen.

INDUSTRI: I Tbilisi i Georgia hylles industrien på denne veggen.

TIL ROMMET: Sovjetisk romfart på en vegg i Tula.

STILMØTE: Fargerik mosaikk på en nedlagt fiskefabrikk i Abkhasias hovedstad Sukhumi.